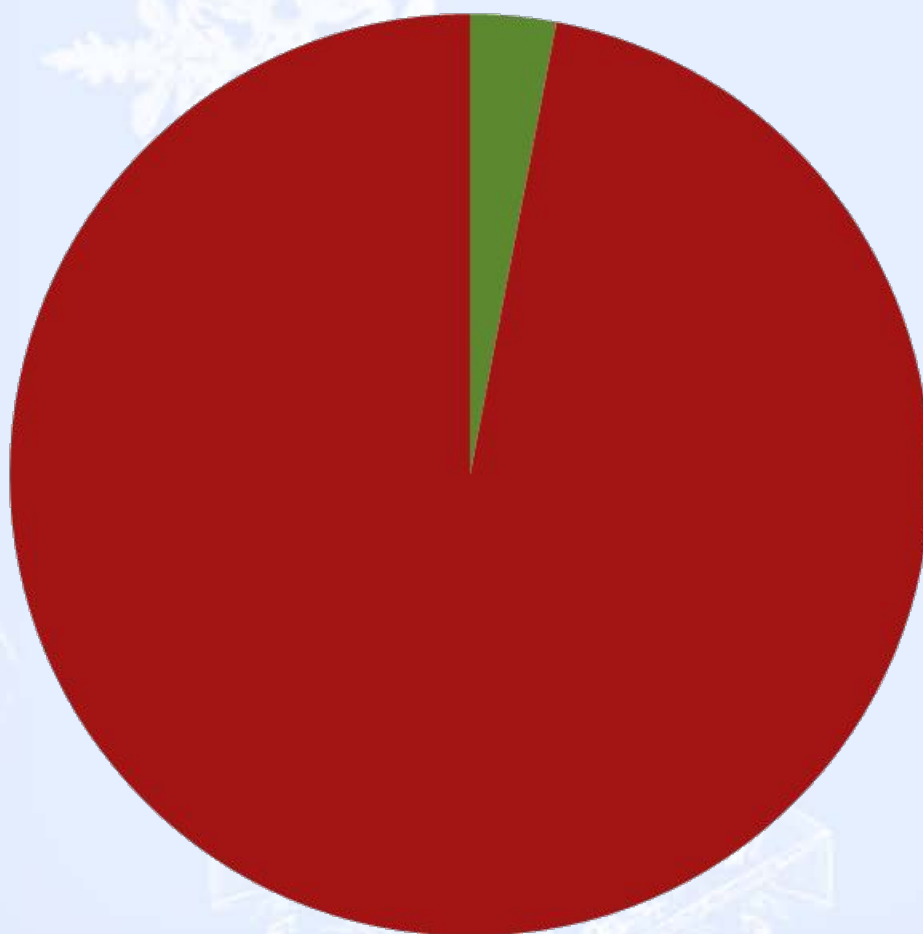

JÉGÉČKO

Školní časopis při Gymnáziu & SOŠPg Liberec Jeronýmova

Váno ní speciál

Proč lidé slaví Vánoce

- Oslavují narození spasitele
- Dárky!

Úvodní slovo

Přestože se přes svátky klidu a míru již tradičně nestíhá, alespoň tenké speciální číslo jsme si odpustit nemohli. A to hned ze dvou zcela zásadních důvodů: Za první, jsou Vánoce. Za druhé, stále žijeme. Bez veškerého cynismu. Vyšší moci trvalo dva roky, než nás přemluvila ke tvorbě školního časopisu a my nyní můžeme být hrdí, že jsme vytrvali alespoň polovinu tohoto času.

A tak, abyste věděli, jak moc jsme byli účinní, přinášíme vám stručnou historii v číslech:

- 130 napsaných příspěvků
- 32 přispěvatelů
- 18 pravidelně píšících redaktorů
- 67 nakreslených obrázků
- 3,96 GB zabraného místa na disku
- 200 výtisků
- 1024 webových návštěv

A konečně tedy, wait for it...

• 1 rok existence!

Zcela sobecky a sebestředně si přejeme vše nejlepší k narozeninám a abychom si úplně nepokazili karmu, přejeme tedy i vám všem krásné prožití vánočních svátků a nový rok plný neočekávaných a nevšedních zážitků.

To aby na tom světě nebyla nuda...

Leni

Vánoční pohoda

Mája Jílková

Martina Lejsková

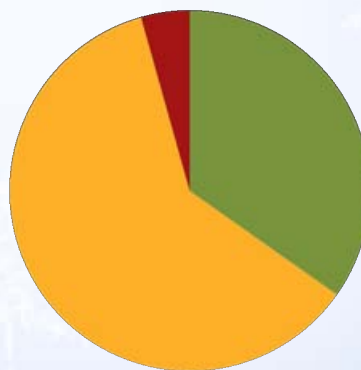
Cinkot rolniček v uších mi hučí,
vánoční pohoda duši mou mučí.
Celičkový pokoj ozáří stromeček,
za chvíli vzplane náš malý domeček.
Z rádia koledy naplno řičí,
mozkovou kůru mou naprosto zničí.
Teplého rumu vypiji hrneček,
radostí objímám pichlavý stromeček.
Přestože Vánoce ráda mám,
stále mě přivádí ke mdlobám.

Jak využijete čas během vánočních nákupů

- Hledáním vhodného vánočního dárku
- Hledáním parkovacího místa

S čím si o vánocích bude hrát vaše kočka

- Balicí papír
- Vánoční stromeček
- Nová hračka, kterou jste jí právě koupili

Dopis Ježíškovi

Milý Ježíšku.

Byla jsem celý rok tak hodná studentka, mnoho večerů jsem místo sledování filmů a zahlcování facebooku trávila přípravou protokolů z laboratorních prací a hloubáním nad planimetrickými úlohami, nebrala jsem na lehkou váhu slova zkušenějších („A buďte si vědomi toho, že večer před poznávačkou se všechny zástupce nenaučíte!“) a vždy jsem se po vstupu do školy přezouvala, přesto si pro sebe nepřiji VŮBEC NIC.

Přeji si ale, abys obdaroval všechny kolem, aby mohli být pořád jenom pozitivní a šířili kolem sebe dobrou náladu – a nám se tak všem líp vstávalo.

Pro případ nouze níže připisuji tipy na vhodné dárky (a říd' se jimi), nad kterými jistě nikdo nos neohrne.

Přednostně si přeji pro pány profesory a paní profesorky velkou spoustu volna, aby si mohli odpočinout od všech písemek a našich věčně hluboce přemýšlivých výrazů („Ten test snad ještě není příští hodinu?“), pravomoc udělat ze své hodiny hodinu volnou v případě, kdy vycítí, že je to opravdu na místě, a pár velkých pytlů pochopení pro studium/životem/nedostatkem spánku unavené studenty.

Pro ty i pro všechny mé další spolužáky si přeji, aby byla do hodin zavedena roznášková služba z kantýny a od automatu na teplé nápoje, protože s uspokojenou primární potřebou moccachina, lízátek a jahodových koláčů se hned lépe myslí, což vede k všeobecné spokojenosti.

Dále bys mohl splnit sen všem, kteří nepotřebují trávit volné hodiny studijními přípravami, protože jsou hrozně pilní a chytrí a tak, a touží po klidové místnosti se spoustou (alespoň malou) postelí, gaučů a dek, kde by se mohli během příjemného odpočinku naladit na vlnu radostného očekávání další výuky. A když už budeš u toho představování, vymysli, prosím, jak získat více prostoru pro šatny, aby se nikdo při

snaze opustit jejich prostor nemusel cítit jako citron, ze kterého se právě někdo snaží vymačkat šťávu.

A abychom předešli mizerné docházce, ještě umísti na chodby více laviček a pohodlných křesílek a zaříd', aby topení topilo v celé škole stejně, nachlazení nesmíme podceňovat.

Pro paní uklízečky si přeji do těch bílých tříd na nové budově barevné koberce, protože luxování barevných koberců je daleko zábavnější činnost než vytírání obyčejných podlah, a aby vyučování končilo alespoň v zimních měsících dříve, za tmy už se totiž ani do luxování nikomu nechce.

Pokud pořád budeš mít pocit, že si zasloužíme ještě mnohem víc, prosím tě, naděli nám všem Filmové noci, Matracové dny a další speciální zážitky, kterých nikdy není dost.

první inspirací vzpomínky
na Dopis Ježíškovi malého Mikuláše
(René Goscinny)

Kája Pánková

Kdo kde nosí dárky

Pozor! Tento článek není vhodný pro děti věřící na Ježíška!

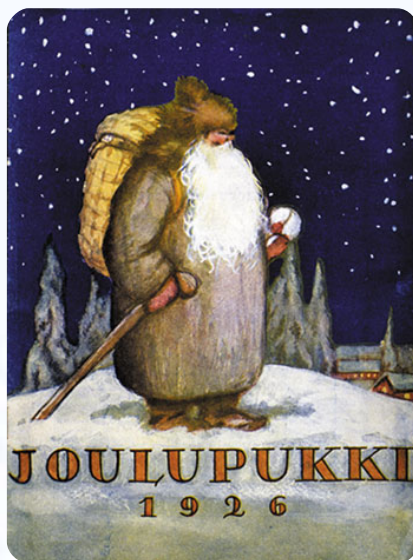
Vánoce se pomalu blíží. A v některých obchodních domech se blíží již od září. Svítí z nich na nás hvězdičky, mají vyzdobené výlohy a z každého druhého plakátu se na nás usmívá Santa Claus. Ten ošklivý, starý a červený dědula. Americký. V podstatě. Nechci se tu zabývat tím, jak vlastně Santa vznikl. Chci jen připomenout našeho Ježíška a také poukázat na některé zajímavosti ve světě.

Takže jaké zajímavé bytosti mohou nosit dárky? Krom starého vetchého dědy a malého miminka, kteří by tu kupu dárku asi ani neunesli, je to například kuň Magi nebo čarodějnice Befána. Ta nosí

dárky dětem v Itálii. Je to dost letitá a nevzhledná žena. Je však moudrá, laskavá a má dobré srdce. Spouští se komínem, dárky schovává do bot a zlobivým dětem nadělí kousky uhlí. V ruských zemích, jak určitě víte, nosí dárky Děda Mráz. Spolu se Sněhurkou se prohání po lesích na sanách. V Norsku mají asi

nejzvláštnější doručovací bytost – kozu. Ta obdarovává i zlobivé děti, ale musí dostat nažrat. V poslední době však ustupuje Santovi. Ve Finsku zas rozdává radost bělovousý dědeček Velký Ukko. Poznáte ho především

podle vysoké červené čepice a pidimužíků, kteří ho doprovázejí. Někdy mu také říkají Joulupukki. V Německu chodí Weihnachtsman – mužík se zrzavými vlasy a fousy, oblečený v dlouhém plášti s kapucí. Podle německé tradice v některých oblastech nosí dárky Děťátko (Christkind), podobně jako v Horním Slezsku. Tři králové zase nosí dárky ve Španělsku. Dále nosí dárky Pére Noel (Francie), velbloud (Sýrie), Mikuláš (Benelux) či krab (Polynésie). A kde všude ještě nosí dárky Ježíšek? Kromě České republiky také na Slovensku, v Lucembursku a v Maďarsku.

Liší se i doba doručování dárků. A většinou jsou děti

obdarovávány později než u nás – v lednu! Jen ve státech Beneluxu dostávají dárečky již 5. prosince. Dárky pak mohou dostávat do punčoch, bot, pod stromeček či přímo k posteli. Vánoce se prostě slaví všude jinak. Někde se slaví v ulicích, jinde v kruhu rodinném a podobně. Já osobně mám naše Vánoce ráda. Víím, že Ježíšek taky není zrovna historicky zakořeněnou tradicí, ale prostě ho mám radši než Santu. Každé dítě si ho může představit po svém. Já si ho tedy vždy představovala jako miminko, ale znám i takové lidi, kteří si ho představovali jako ježka! Můj Ježíšek uměl létat a dárečky se vznášely před ním pomocí jeho kouzelné síly. Žádné saně, žádní sobi, žádná Coca-cola! A jsem zase u toho. Možná má nenávisť není opodstatněná. Já jsem ale proti amerikanizaci. Proti Santovi Clasouvi u nás. Raději si půjdu napsat dopis Ježíškovi (brzo, co?) a zpívat koledu u pečení cukroví.

„Za to může Ježíšek!“

Každý se rád pochlubí svými vtipnými příhodami z Vánočních dob. Většina historek je o válkách s kapry, nebo o tom, jak tatínek spolknul kostičku z vánoční večeře a celá rodina ji z něj dostávala vysavačem. My však zažili opravdu šílené Vánoce...

Začalo to tím, že jsem koupené, dobře schované dárky, které jsem poprvé v životě nakoupila dva měsíce předem, nemohla najít. Ani byste nevěřili, kde všude zoufalý člověk hledá vánoční dárky! Bloudila jsem po bytě, hledala v ledničce, odpadkovém koši, pračce, ale vše bylo marné.

Také mi dělala starosti naše situace doma. Na to, že nám každý rok selhal nějaký spotřebič, jsme si už zvykli, ale tento rok nastala opravdová „krizovka“, selhala nám maminka. Jelikož měla zápal

plic, musela jsem vše dělat já, což k moc dobrým výsledkům nevedlo.

Na Štědrý den jsem viděla zlatá prasátka snad všude. Večer po celodenním šílenství jsme v poklidu usedli k slavnostní večeři, která se s troškou síly dala ukousat. Po večeři šly děti s maminkou jako každý rok vyhlížet na balkón Ježíška. Já s babičkou přemísťovala dárky pod stromeček. Všechno šlo podle plánu. Když jsem však přendávala poslední dárek, ozvalo se nade mnou:

„HORÍÍÍÍÍ!“ Babička zapalovala prskavky, respektive se o to snažila, ale nějak jí to nevyšlo. Nejprve začala hořet slaměná ozdoba, poté celá větev. Pokoušely jsme se stromeček uhasit, zachránily jsme dárky, ale polovina stromku byla ohořelá a bez jehličí. Babička natočila

stromek ohořelou stranou ke zdi a zavolala zbytek rodiny, jako by se nic nestalo. Mladší sestřička s bráškou zaznamenali nejprve dárky, poté zmerčili černé větve bez jehličí. „Babičko, co se stalo se stromečkem?“ Po chvilce přemýšlení babička prohlásila: „Mno.. za to může Ježíšek! Chtěl zapálit prskavky a netrefil se!“ Nikdo neřekl ani slovo, děti spokojeně rozbalovaly dárky a my byly rády, že to šílenství máme za sebou.

Stejně je to zvláštní, člověk se celý rok těší na Vánoce, na vánoční stromeček, na to, jak bude byt vonět cukrovím anebo na to, jak bude rodina pohromadě. Ve finále vám byt zapáchá ohořelým stromkem a vy si řeknete „Tak naštěstí zase až za rok!“.

Návrat Ježíška

Lenka Rozkovcová

Náklad: 20 čísel **Vydává:** Gymnázium a SOŠPg Jeronýmova **Periodicitia:** Měsíčník **Redakce:** Anče Banzelová, Martin Bláha, Míša Černá, Tomáš Holec, Markéta Horáčková, Jakub Hrubý, Mája Jílková, Mathias Komárek, Zuzka Morávková, Kája Pánková, Tereza Poživilová, Adam Pudil, Tomáš Ríchtr, Jana Řípková, Ondřej Slunečko, Makrela Uzená **Ilustrace:** Lenka Rozkovcová **Editor:** Anna Palečková